

henviser til, hvor det findes i Tidenden, det behøver ikke at læses op.

Berntsen: Jeg skal slutte; jeg er ogsaa saa heldig at være færdig . . .

Formanden (Sofus Høgsbro): Det undskylder ikke, at det ærede Medlem har brugt længere Tid, end en kort Bemærkning tillader.

Berntsen: Det er ikke min Mening at diskutere med den højtærede Formand; for hans Afgørelse bøjer jeg mig som parlamentarisk Medlem af dette Ting. Jeg vil kun sige, at jeg hermed tror at have dokumenteret min Berettigelse til at gaa ud fra, at det var det, det ærede Medlem forstod ved en tvungen Fællesskole, nemlig en Skole, hvor alle ere pligtige at sende deres Børn hen. Nu hører jeg, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds heller ikke mener dette, men at der kun skal forstaaes derved „en god Skole“, og at det skal staa Landets Befolkning frit for at sende deres Børn hen, hvor de ville. Det ærede Medlem for Københavns Amts 3dje Valgkreds (Bing) maa undskyldes, men det er vanskeligt at forstaa.

Bing: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Københavns Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bing: Jeg synes ikke, at disse Forhandlinger skulle sluttet, uden at det ærede Medlem bliver oplyst om, hvad der skal forstaaes ved „en fælles Folkeskole“. Jeg synes, at det vilde være lidt nedsettende for dette Tings Ære, om man ikke i det danske Folketing vidste, hvad der forstaaes ved „den fælles Folkeskole“. Nu vel, det er en Skole, hvor man fra den ringeste Plads kan gaa op igennem Skolens forskellige Grene gratis, uden at Forældrene bidrage noget dertil, indtil man har naaet den bedste Undervisning, som Landet i det hele taget kan give, og hvor der er en saadan Forbindelse mellem de forskellige Grene, at man kan gaa fra den ene til den anden.

Idet jeg slutter hermed, vil jeg ogsaa i en anden Henseende ophjse det ærede Medlem. Naar vi ønske et Bidrag af Statskassen til Mad for de fattige Børn i Skolen, forholder det sig ikke, som det ærede Medlem sagde, at det skulde være et Forsøg fra

Kjøbenhavnernes Side paa at kaste en Del af Fattigbyrden over paa Statskassen. Det er der slet ikke Tale om her; vi vilde give de sultne Børn, hvis Forældre ikke saa Fattigunderstøttelse, Mad i Vintermaanederne. Det, vi ønske, er at give Børnene den materielle Understøttelse med Mad, saa at de kunne nyde godt af den aandelige Undervisning. Vi ere sikre paa, at det Bidrag, hvoraf Staten vil komme til at refunderer Halvdelen, ikke vil blive særlig stort. Hvis vi sætte Tilskuddet til Københavns Kommune ned fra 170,000 Kr. til 140,000, vil Staten intet Tab lide ved den omtalte Forpligtelse. Den vil nemlig sikkert under ingen Omstændigheder komme til at hve mere end 30,000 Kr.; thi ingen Beregning over, hvad denne Udgift til Mad vil løbe op til, er gaaet ud over 60,000 Kr. Selv de, der være Modstandere af at give Børnene Mad i Skolen, have ikke ment at kunne vurdere Beføstningen ved, at Kommunen tog denne Sag i sin Haand, til over 60,000. Jeg haaber, at det ærede Medlem nu vil kunne vandre herfra med den Overbevisning, at vi ikke vilde kaste Fattigbyrden over paa Staten, og fremdeles, at det ikke er noget saa mærkeligt, at vi ville en fælles Skole; det har man ogsaa andre Steder, hvor man ingen Vanskeligheder har haft med at opfatte, hvad der skal forstaaes derved.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ogsaa denne korte Bemærkning var længere, end den burde være.

Berntsen: Maa jeg bede om Ordet for en meget kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høgsbro): For en virkelig kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Berntsen: Jeg er selvfølgelig den sidste ærede Taler taknemmelig, fordi han var saa elskværdig at ville slutte denne Forhandling med at forklare mig, hvad der skal forstaaes ved en fælles Folkeskole, men jeg vil tilstaa, at efter det ærede Medlems Forklaring begynder det først at snurre rundt for mig, og jeg tør temmelig dristigt paastaa, at efter den Forklaring, det ærede Medlem gav af den fælles Folkeskole, gaar ikke blot jeg, men samtlige tilstedeværende herfra med den sørgelige Opfattelse: Man ved ikke rigtig, hvad det er! Det ærede Medlem har ikke gjort os det klarere.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.